

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6491 | 6 PAGINI 30 BANI | MARȚI 31 MARTIE 1970

În pag. a 3-a:

PROFESIA TA

— 3 întrebări + 100 de cieri —

4 micromonografiile profesionale

— Viața bate la ușă

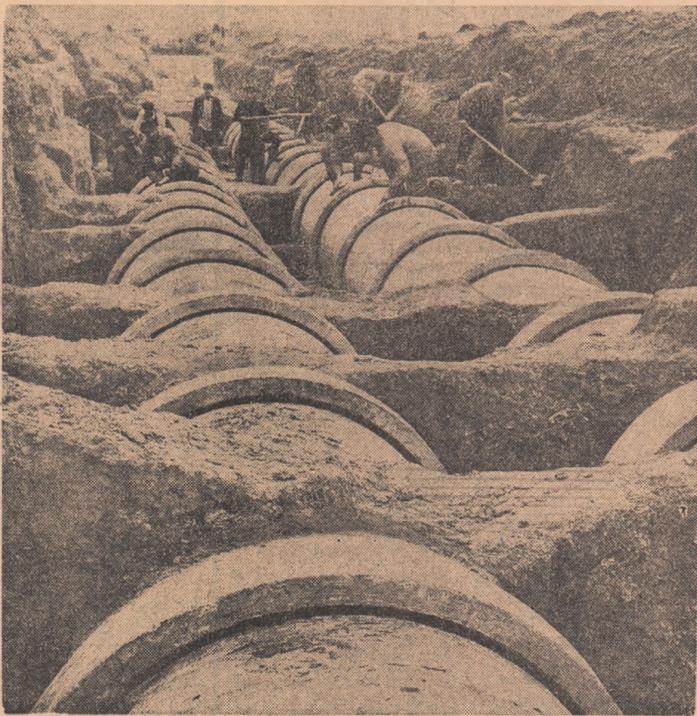
(poșta paginii)

Aveți cei „7 ani de-acasă“? Dar cei „9 ani de cerc tehnic“?

Probabil că atunci cînd elevii de azi vor fi operatori și maștri ai instalațiilor telecomandate, inventatori și inovatori, „ingineri, șefi“ și „construcții principali“, profesori universitari și cercetători, peste 3 decenii, în pragul mileniului 3 se va vorbi de „cei 7 ani de-acasă“ și de „cei 9 ani de cerc tehnic“ cu o seriozitate și un respect egal. Cei ce sînt azi pe băncile școlii vor avea atunci 40—45 de ani și — probabil — copii de aceeași vîrstă cu cea pe care o au ei acum. Acum... cînd primele aeroglosoare abia au intrat în exploatare, ei construiesc deja aeroglosoare, primii sputnici au zburat abia de 12 ani, și avînd doar 10—11 ani ei construiesc rachete; circuitele integrate abia au intrat în producția de serie iar cibernetica nu are nici un sfert de secol de existență dar ei lucrează la ordinator, inventează aparate cibernete, creează roboți... Ce vor construi ei peste 30 de ani? Și ce vor fabrica în cercurile școlare copiii de atunci?

Imagine de la punctul de lucru Basarabi — parte componentă a sistemului de irigații Valea Carasu.

Foto: ION CUCU

BARIERE ARTIFICIALE ÎN

PERFECTIONAREA PROFESIONALĂ OMULUI DE LA VOLAN

• Un milion de km fără nici un accident • Forme de muncă educativă, cu aderență la tineri, abandonate pe traseul formalismului • Valoarea greșilor săvîrșite — 114.000 lei • Un gol în rafturile unei biblioteci — „manualul șoferului“

Ultima verificare tehnică a mașinii și Mitică Stoica, dispecerul autobuzelor 1 Galați, permite plecarea în cursă a autocamionului 21 GI 531.

— Nu uita, fi atenta atenția șoferului, în Munții Vrancei se anunță viscol iar șoseaua este acoperită cu gheață.

— Sînt pregătit pentru orice — răspunde omul de la volan și apasă pe accelerator.

Se pare, chiar de la începutul drumului, că cel pe care îl însoțim, tovarășul Vasile Mitrea, își cunoaște la perfecție meseria fapt pentru care ne permitem să-l lăsam liniștit la volan și să ne reîntorcem, bineînțeles imaginari, la întreprinderea de transporturi auto Galați, pe care o vizitaserăm cu o zi înainte.

— În primul rînd — ne spune dînsul, stăpîn pe volan presupune o stăpîni la perfecție logica circulației și noțiunile principale de mecanică auto. Acest înalt calificativ, mai presupune apoi pasiune profesională, dîrzenie, curaj și disciplină, atribute fără de care cabina mașinii te abandonează...

— Am intrat pe teritoriul județului Vrancea, ne atenționează tovarășul Mitrea, susțîgîndu-ne de la recapitularea, în memorie, a discuțiilor de la I.T.A.

— Ia-o spre miliție, te rog. Aici îl căuțăm pe șeful circulației.

— Ce noutăți ne puteți comunica de pe raza dvs. de activitate?

— Destul de bune — spune tovarășul căpitan Vasile Maxim. În cursul zilei de ieri, pe drumul național ce străbate județul nostru au circulat în ambele sensuri circa 3.500 de autovehicule fără

OPINIILE DESPRE DEGRADAREA UNOR GENURI CINEMATOGRAFICE

Intr-un alt articol vorbiam de evadarea autorilor mediocri, în genuri de film presupuse sigure. Se socotea, astfel că filmele de aventuri, poveștile polițiste, western-ele, sînt marfă garantată, succes de casă infailibil. N-ăș vrea să se creadă că disprețuiesc aceste genuri, ci doar faptul cum ele sînt striccate, alterate, denaturate, așa zice chiar anihilate, anulate de către unii autori-cinești din zilele noastre care încaică unele reguli elementare estetice și etice, a căror respectare, fără a avea caracterul unei „rețete“, ne-a pus nu arar în situația de a fi martorii, în fața ecranului, a unor întâmplări in-

ROMUBUS BAB (Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

Fiecare grupă U.T.C. — O BRIGADĂ DE MUNCĂ PATRIOTICĂ

De câteva zile, Giurgiu își poate adăuga, alături de celelalte denumiri mai mult sau mai puțin cunoscute, încă una cu adevărat inedită: „Orășul brigadierilor”. În fiecare zi, într-o altă școală profesională sau liceu se înființează, odată cu instalarea autorității a acestei primăveri, noi brigăzi ale muncii patriotice. Grupa U.T.C. a unei clase se constituie într-o brigadă de muncă patriotică. Fiecare brigadă are un comandant al ei. Peste încă două-trei zile, când întreaga acțiune se va încheia, în Giurgiu vor exista peste 90 de brigăzi ale muncii patriotice — numai în școlile orașului. Apoi inițiativa își va prelunge desigur activitatea în întreprinderi și instituții, pornind de la aceeași principiu: fiecare grupă sau organizație U.T.C. — o brigadă.

De ce mai sus. Într-o singură după amiaza, brigada clasei IX-A de la Liceul nr. 1, cu cei 36 de elevi ai săi, a plantat nu mai puțin de 420 de puieți. În aceeași zi, cei de la Școala profesională navală, constituți în două brigăzi, au săpat 250 metri liniari de șanțuri pe șoseaua națională.

Studentii la muncă patriotică, în parcul noului local al Politehnicii București. Foto: EMIL COJOCARU

„TOALETA” DE PRIMĂVARĂ LA MUZEUL SATULUI

Pentru un public obișnuit cu aspectul unui muzeu etnografic în aer liber, anotimpul de iarnă pare restrâns pentru activitate. Totuși, în timpul iernii, muzeograful și cercetătorii la muncă mult mai ales la pregătirea lucrărilor teoretice. Astfel, s-a lucrat la elaborarea Anuarului Muzeului Satului, care va cuprinde un bogat material literar și ilustrativ, la formularea unor comunicări ce au valorificat cercetările întreprinse pe teren sau cele efectuate pe obiectele de muzeu, comunicări care vor fi prezentate la sesiunea științifică a muzeelor etnografice organizată de către C.S.C.A. la Suceava, în luna aprilie.

ANA BARCA

UN FESTIVAL ÎN PRAJMA TRADIȚIEI

Alături de a treia ediție, Festivalul primăverii inițiat și organizat de Comitetul județean Bacău al U.T.C., a cărui ultimă etapă este cea de acum, are loc duminică 29 martie, în sala Casei de cultură a sindicatelor din Bacău, prilejului o nouă evidențiere a potențialului artistic al tinerilor amatori. Acțiunea editată și bucurată de o largă participare a tinerilor. Specificăm de pildă, că au fost antrenați au mai puțin de 5.000 de artiști amatori.

Nejudecându-l în sine, Festivalul primăverii tinde spre a îngera mai mult scopuri: ca între concursurile biennale de cîntec și dans pe țară să constituie o oportunitate de permanențiere a formațiilor artistice, a simularii spre înnoirea repertoriului și gășirii unor noi modalități de interpretare. În acest sens, multe formații care au evoluat ieri pe scenă au dovedit un real progres față de participarea la al IX-lea Concurs pe țară. E cazul formațiilor de dansuri din comuna Corbascu, Izvorul Berheciului și nu numai al lor. Dar fără îndoială că meritul principal îl constituie dezvoltarea de noi talente, de dezvoltarea gustului popular, precum și înțelegerea unor noi nuclee ale mișcărilor artistice de amatori în numeroase sate.

Interviu realizat de GH. ISTRATE

DUMINICĂ, LA URZICENI...

Duminică la Urziceni, a fost — cum ar spune meteorologii — un timp cu cerul mai mult acoperit, o vreme instabilă, încercări cu precipitații. Atmosfera poate fi însă descrisă și dintr-un alt unghi. Cei peste 200 de tineri, elevii liceului din localitate, de la școala de meserii, tineri din întreprinderi și instituții n-au făcut cont de starea vremii și au ieșit la acțiunea de muncă voluntar-patriotică la care-i invitase comitetul orașenesc U.T.C. cu câteva zile mai înainte. S-a colectat fier vechi, s-a greblat parcul din fața constitului popular, au fost săpate străzurile de pământ de la marginea unor străzi unde, nu peste multă vreme, se va orășului un „devers” un mare și divers număr de flori.

Benone Sinulescu LA CAPĂȚUL A 13 ÎNTREBĂRI... DE BARAJ

(Prezentul interviu este, de fapt, epilogul consemnat după epuizarea întrebărilor obișnuite).

— Ce nu vă dorii niciodată? — Se fac un succes pasager... — Care e tipul de spectator ideal? — Cel îndrăgostit. Fiește de muzică! Adică, cel care știe să asculte, să discearnă, să nu se lase furat de interpretările ieftine, șigate, sărace... — Și cîntecul? — Tubesc cîntecul care armonizează — la o înaltă temperatură artistică — un text poetic emoționant, inteligibil, curat și cald, cu o melodie care îl îmbracă perfect... — Poate mulți din admiratori v-au creat legende. — Cînd îți plac, publicul îți creează și legende. Din dragoste, uneori el îți creează și false legende... — E și cazul dvs.? — Și! — Prin intermediul ziarului nostru ca-ști dori să transmiteți acestui public meloman? — ...și talentat! Mulțumirea fierbinte pentru atenția cu simpatie acordată, pentru încrederea investită — întru totul — în zecile de micșori pe care le primesc și cărora, ca un școlar cuminte, mă străduiesc să le răspund cât mai repede.

Recent, în planșă a comitetului orașenesc, ne-am majorat unele din angajamentele acestui an. În loc de 1.200 kg. plante medicinale sau șirme, de pildă, 1.400 kg., iar în loc de 3.000 kg. fier vechi am colectat 4.500 kg. Plantele deosebite realizate prin muncă patriotică au fost de 50.000 lei pe întregul an, dar el va fi realizat pînă la 30 august, în timp ce la lucrări nefinanciate nou realiză 1.850.000 lei.

— Dar în ce înțeleg interpretul să „opereze” pe varianta colecționată? — Desigur. El este doar unul din anonimi care contribuie la perfecționarea piesei folclorice. — Uneori, impunând varianta definitivă, el este și ultimul. — E cazul ideal.

Primăvara în Teleorman LA A TREIA EDIȚIE

I. CHIRIC

La Casa ziaristilor CIND THALIA ÎNTILNEȘTE VERSUL...

În continuarea strădaniilor tot mai vizibile de a-și înnoia și actualiza profesionalizată activitatea, „Casa ziaristilor” a găzduit, duminică 29 martie, o înedită seară de poezie, grupind versuri din creația unor tineri cunoscuți actori ai scenelor bucureștine.

LA O ANIVERSARE ORAȘUL SIRET ÎMPLINEȘTE 600 DE ANI

Posta așezată de scaun a Moldovei (1365—1374), Siretul — unul dintre cele mai vechi ținuturi — păstrează mărituri interesante din istoria patriei, printre care și cele două ruini „Sasca” și „Ruina”, locuri în care au domnit Sas Vodă și Lațcu Vodă, iar mai tîrziu Petru Mușat.

La Lumina (orele 9,30—15,45 în continuare); 15,30; 18; 20,30).

La Reșița a fost inaugurată Casa corpului didactic

CRISTINA CONSTANTINU

STEELE DIN EGER: rulează

EXPLOZIE ÎN MUNȚI: rulează

PROFESIONISTI: rulează

MILIEU

(Urmare din pag. 1)

să pună la punct pe cei ce se abat de la regula vieții civilizate... Nouă ani... Opt ani... Cînd s-a pronunțat hotărîrea, peste cei aflați în sala unde avea loc pedepșa s-a lăsat o liniște grea, pedepșa nu este ușoară, și totuși nimeni, nici măcar părinții autorilor aceluiași acțiunii, n-au mai zis nimic, fiindcă această pedepșă este dată cu dreptăți. Am văzut în clipa aceea, am văzut niște brațe care s-au repezit să le sprijine. Durerea de părinte este durere și o înțelegem cu toții.

Este vorba despre cealaltă parte, despre victimă și traumatismele prin care trece ea însăși, despre părinții acestei tinere și marea lor tristețe. Căci, oricît de reală și fi nepăcătoasă, celor trei familii (Stoica, Petrescu, Șerban) să nu uităm că fiii lor sînt autori unei fapte cinice și inumane, că urmările acestei fapte le trăiește părintele, și în acest proces, cu toată înțelegerea pe care o manifestăm față de erorile pe care un părinte le poate săvîrși văzîndu-și copilul gata să intre în închisoare, cel care a pierdut — moral în primul rînd — un copil, și care are trei huliganii teșii din familiile lor, ci ei înșiși, părinții lor, rudele și prietenii acestor familii a căror comportare în timpul desfășurării anchetei și dezbaterilor a întors capul și a avut în murdărie înșelăciune față de justiție. În clipa pronunțării sentinței au rămas liniștiți, dar înainte, pe parcurs, ei s-au constituit cu toții într-un fel de clan al presurii promisiilor și a menințării îndreptat față de victime, pe care au asaltat-o la cămin, la familiile unor rude, prin telefoane, cîm clare, aflînd că părinții studeenților sînt bolnavi, și-au propus și realizat un adevărat sistem de corupție — să se căsătorească cu unul dintre cei aflați în boxă, indiferent care (1), pentru a putea să scape, astfel, toți. Un oarecare Alexandru Alimănescu (București), s-a prezentat cartea de vizită cu mențiunea diplomat în științe economice, rudă sau cunoștință a familiei Petrescu, a mers pînă acolo încît — deși avînd o vîrstă înaintată — a cerut să aibă o audiență a părinților, bolnavi de inimă — s-a prezentat acasă la aceștia, cerîndu-le fața în căsătorie, el, soția sa și alții au adormit-o și „avertizat-o” asupra unor arii de corupție, adînd-o la rîmîn, într-o perioadă de examene.

Alte trei „doamne pețitoare” au trecut din casă în casă promișînd bani, apartamente și alte avantaje, timp în care n-au conținat telefoanele și au realizat o intrinsecă acțiune de demonstrare a „calităților” morale ale fecundărilor celor trei (numai precăduțele judecătorești sînt scrise în tovarășul Roman, a primit circa 15 asențențe scrisori). În această acțiune s-au implicat și alți Stoica, Viorel Stoica, tînr care se prezintă uneori drept „student la Iași”, altelei „student la ASE-București” a desfurat unele dintre cele mai neastepțite și crude metode de corupție: mîndre și s-o defăimeze pe victimă, al cărei nume, prin excepționala comportare și înțelegerea a colegilor de facultate, a fetelor din comitetul de cămin, a directorului căminului, rîmăndu-se necunoscut pînă și celor din camerele apropiate. Chiar și după pronunțarea sentinței, acest al doilea Stoica care încercase o acțiune turbulentă și în sala judecătorească, a scris răspuns deosebit printr-o colegi și rude „adeveră!” despre aceea care căzu victimă cinismului fratelui său! E greu de crezut, și totuși ieri am asistat la ultima fază posibilă a acestui mod toxic, neomnesec, de comportare a rudelor celor trei huliganii: în holul căminului studențesc s-a prezentat, bolnav și tremurînd de durerea suferită, tatăl aceleia care a fost victimă. Tatăl acesta plerea a făcut să fiu de față: nu putea vorbi. I-a întins, plîngînd, fiicei lui o scrisoare primită acasă, o „anonimă” care — ignorînd constatarele medicale legale și opiniile studenților, a colegii și opinia profesorilor — indignarea că adevăratul mod de viață, „deprăvării” fiicei sale, care, chipurile, „petrece nopțile” nefînd „la prima aventură” etc. etc. și prin care era invitat „la tribunal” o ploșie de blestem și amenințări privînd viitorul fiicei sale, formulate cu obraznicie în numele... „mai multor colective de studenți” dintr-o mină agrămată pe culetea acest rezultat al mirșăviei. Căca ce domnul Alimănescu nu îndrăznea încă să facă aflîndu-se în fața cu părinții studenței — loviră lor directă —

— N-aș putea să închei aceste rînduri fără să amintesc o imagine care m-a cutremurat în timpul procesului. Cu cîteva minute înainte de a fiare sentința în boxă, Stoica s-a ridicat și-o cerșă în căsătorie (nech o acțiune de corupție). Tatăl său, să-l așă în înțelegere omnică, și-așă și atunci dacă n-aș fi știut, dacă nu mi-ar fi răsunat în urechi „demonstrațiile” lui și ale avocatului, demonstrații făcute în jurul procesului, aparținînd de o discuție cu nu el este autorul violului, ci celălalt doi care, în clipa aceea, cînd el o cerea în căsătorie de nevoie, desigur, se aflau... alături, pe asențența bancă!

Murdăria era dusă la extrem și am ieșit din sală. Nu, tinere Stoica, nu știm cît de bine ai fost educat, dar nu așa se întemeiază o familie. Bîna mizeriei nu poate sădă, iar și atunci dacă n-aș fi știut, dacă nu mi-ar fi răsunat în urechi „demonstrațiile” lui și ale avocatului, demonstrații făcute în jurul procesului, aparținînd de o discuție cu nu el este autorul violului, ci celălalt doi care, în clipa aceea, cînd el o cerea în căsătorie de nevoie, desigur, se aflau... alături, pe asențența bancă!

MARȚI, 31 MARTIE 1970

OLIMPIADA TINERILOR ZIDARI

LA O ANIVERSARE ORAȘUL SIRET ÎMPLINEȘTE 600 DE ANI

Cinema PENTRU TÎMPUL DV. LIBER

Teatre

Teatre

PROFESIA TA

3 INTREBARI + 100 DE ELEVI = 4 MICROMONOGRAFII PROFESIONALE

Am adresat elevilor Grupului scolar al Ministerului Industriei Alimentare, Grupului scolar "7 Noiembrie" si Liceului Agricol din Sibiu, 3 intrebari legate de profesia aleasa...

- 1. DE CE VA IUBITI MESERIA?
2. CE SATISFACTII PROFESIONALE AVETI?
3. CUM ARATA VIITORUL PENTRU DV.?

ne-au raspuns elevii anului I - G, electricieni, Grupul scolar M.L.A., elevetele anului II - H, confecții tricotaje, Grupul scolar "7 Noiembrie" si elevii anului III - mecanici agricoli si anului IV - cadastru de la Liceul Agricol - Sibiu.

O MESERIE FRUMOASA, MODERNA - UN DOMENIU PRINCIPAL IN VIATA OAMENILOR

Principalele motivari ale unitatii organice dintre elevi si profesia aleasa au fost avansate la mare masura de viitorii electricieni prin calitatile meseriei: frumoasa, curata, moderna, buna, de viitor, polyvalenta, logica, importanta, putin periculoasa, principala pentru viata oamenilor.

Satisfactiile profesionale, din cauza contactului destul de recent cu, energia nevazuta, apar timid formulate si ele se refera la formele procesului de invatamint, la cursuri, lucrari practice etc.

Imaginea viitorului pentru actualii elevi-electricieni este in mare masura conditionata de imensele avantaje pe care le va aduce energia electrica in toate activitatile umane.

Cu o justificata mandrie isi autocontureaza viitorul, elevetele sectiei confecții-tricotaje: "vom putea trai o viata mai buna decat bunicii nostri. Azi femeile pot inlocui barbataii in multe locuri de munca".

PROFESIUNE COMPLEXA, SPECIFICA FETELOR CU O BOGATA PALETA A SATISFACTIILOR

O meserie specifica fetelor, dar care impune serioase cunoastinte tehnice, o deosebita indemnatitudine, gust si simt estetic este aceea de confecționer-tricotaje. Din raspunsurile elevetelor anului II - H de la Grupul scolar "7 Noiembrie" - Sibiu, reiese faptul ca atributivul generic al profesiei alese "frumoasa, buna, curata, usoara pentru femei, interesanta, complexa" - sunt dublate de inclinatii evidente catre masinile moderne necesare productiei de tricotaje.

O principala satisfactie profesionala este calitatea insusirii profesiei alese in confruntarea directa cu instruirea practica. "Insusirea cunoastintelor legate de meserie", "sa lucrez bine, sa primesc note bune", "sa invat cit mai mult in practica", "sa lucrez, sa produc produse de calitate", "munca si produsele executate in atelierul-scoala si la "Dracul rosu", "aprecierea muncitoarei cu care lucrez in fabrica", "sa lucrez la orice masina, sa

Așa arată amfiteatrul clinic veterinar al Liceului agricol din Arad.

fac cele mai complicate operatii, pentru a deveni o adevarata muncitoare calificata, "sa invatam bine, sa folosim in practica cele invatate pentru a deveni buni muncitori", "sa execut produse corecte, fara greșeli", "sa dau produse de calitate superioara", "sa lucrăm mai mult și mai bine pentru moderna fabrica de la Miercurea Ciuc".

Cu o justificata mandrie isi autocontureaza viitorul, elevetele sectiei confecții-tricotaje: "vom putea trai o viata mai buna decat bunicii nostri. Azi femeile pot inlocui barbataii in multe locuri de munca".

MECANICA AGRICOLA - PASIONANTA, VITALA, ENIGMATICA

Mecanicul agricol necesita in prezent o inalta calificare, de pregatirea acestuia depinzand in mare masura un sector vital al economiei nationale - agricultura. In aceasta profesie nu au ce cauta oamenii lipsiti de pasiune, de dragoste fata de toate elementele componente ale universului meseriei alese. De aceea, meseria de viitor in dezvoltarea tarii, "iti dăruie in fiecare moment delectarea unei noi enigme, imi place sa lucrez in aer liber", "am visat-o de la o virsta frageda", "din aceasta meserie se va născă viitorul meu; munca da toate satisfactiile vietii", "e o satisfactie sa mi-o insusesc", "imi vad implinite visurile, vreau sa cunosc cit mai multe din aceasta meserie", "am o autentica pasiune pentru specialitatea aleasa", "prin aceasta meserie imi vad implinite idealurile, ma voi putea manifesta pentru a fi folositor societatii, satisfactie pe care fiecare tinar și-o dorește", "e in curs de dezvoltare; e o datorie să contribuim la progresul ei".

Principalele satisfactii ale profesiei de mecanic agricol reies mai cu seamă dintr-o interpretare etică a viitorului ales: "sper să contribuie la mecanizarea agriculturii", "crearea unui viitor in care voi putea da ajutor societății și in care imi voi putea indeplini toate obligatiile față de ea", "când realizez ceva folositor in domeniul meseriei alese, ajutand la constructia socialismului", "practicarea meseriei in orice colt al tarii pentru a ajuta la dezvoltarea economiei nationale", "contactul cu realitatea, r-

O privire generala asupra tuturor raspunsurilor primite poate oferi substantiale sugestii factorilor responsabili cu orientarea scolara și profesionala. Deși procentele au fost luate global pentru toate cele patru profesii testate, proportia lor se mentine in mare masura in interiorul fiecarei. Principalele motivatii ale legăturilor stabilite intre elevi și meseria pentru care au optat, cauzele satisfactiilor și imaginile făurite despre viitor invita la reflectie nu numai pe profesori, diriginti, pedagogi - principalii călăuzitori ai procesului de invatamint in scoile amintite, ci cel puțin in aceeași masura pe părinții candidaților la consacrare in meseriele analizate și pe elevii însisi, capabili, după cum s-a văzut in majoritatea cazurilor, să și formuleze o imagine clară a evoluției lor in societate. Dar atât cifrele: la prima intrebare principalele motive s-au concretizat in calitățile meseriei - 35 la sută, in posibilitățile ei - 25 la sută, inclinaiții personale - 27 la sută, contacte anterioare - 11 la sută; 2 la sută confirmă după intrarea in producție. Prin-

dicarea agriculturii la cel mai înalt nivel.

Imaginea viitorului "luminos, promișor, fericit" este construită în majoritatea cazurilor pe stăpânirea perfectă a profesiei, pe contribuția personală in domeniul ales, pe continuarea studiilor într-o meserie considerată "drept cea mai frumoasă" sau pe îndrumarea altor generații, în același domeniu. Nu sînt absente nici reținerile cauzate de lipsa unor contacte mai directe cu realitatea, de orientarea în-

tmplătoare spre meseria pe care o învață sau de mirajul orașului. Dar acestea sînt izolate, în majoritatea răspunsurilor existind măturii ale maturității celor angajați ferm pe terenul solid al meseriei iubite.

CADASTRUL - O STIINTA VECHIE, O COMPONENTA A VIITORULUI

Cele mai mari satisfactii ale elevilor sectiei cadastru sînt legate de faptul că munca lor stă la baza realizării viitorului in cele mai diverse domenii. Acesta este și principala motiv a legăturii

cu "sentimentale" cu profesia. Dar față de răspunsurile cu mai multe argumente și prin însușirea meseriei răsunăm cu un important bagaj de cunoștințe in mai multe domenii; putem cunoaște diverse categorii de oameni, ne îmbogățim orizontul despre viață și societate, putem lăsa opere valoroase socialismului. In sfârșit faptul că "este una dintre cele mai frumoase meserii", "este nevoie de atenție, concentrare, calități necesare fiecărui dintre noi". Profesura îndrăgita mai poate oferi "cunoștințe din domeniul tehnic, ce se combină armonios cu cele de cultură generală", "o posibilitate sporită de cunoaștere aprofundată a întregii țări". Răspunsurile primite la prima noastră întrebare menționează la multe cazuri și argumentul "practicării în aer liber, in mijlocul naturii", ce oferă o nouă serie de satisfactii personale. Cele de ordin profesional se axează pe "contribuția la imensele prefaceri de pe șantiere și ogare", "obținerea unor rezultate concrete folositoare societății", "lășarea unor bunuri materiale pentru generațiile viitoare", "ridicarea permanentă a nivelului de cunoștințe".

Alte satisfacții sînt așteptate după terminarea școlii în producție, când fiecare "va avea posibilitatea să admire o vie terasă după propriile planuri, un nou sistem de irigații, noi planuri de cartare etc."

Viitorul se arată "cu multe obiective de cucerit", "luminoș, fericit, cu multe aspecte", fiindcă "va fi așa cum îl făurim". Nu sînt neglijate nici perspectivele mai spectaculoase ale profesiei, "vreau să urmez fotogrammetria, să particip la fotografierea din avion a terenurilor" sau continuarea studiilor in același domeniu.

capitalele satisfactii profesionale sînt legate de: contactul cu practica - 51 la sută, însușirea cunoștințelor - 25 la sută, perspectivele meseriei - 15 la sută, diverse - 2 la sută. Nu răspund la această întrebare - 6 la sută. Viitorul arată în 35 la sută din cazuri superlativ, în 29 la sută din cazuri este legat de consacrarea in profesie, în 17 la sută de continuarea studiilor. Diverse - 9 la sută, nu răspund - 10 la sută. Deși nu se pot emite concluzii definitive pe baza acestor cifre, totuși este interesantă preponderența atributivelor meseriei alese față de motivațiile individuale legate de inclinaiții sau contacte anterioare. Procentul majoritar absolut al contactului cu practica in ierarhia satisfactiilor, indică o dată in plus valorile formative ale acesteia in formarea profesională. Imaginea superlativă a viitorului arată o constantă îmbucurătoare a optimismului necesar oricărei pregătiri complete, după cum idealul consacrării este un suport serios al stabilității opțiunilor.

CABIN STĂNCULESCU

nerale sînt, oarecum, excluse și pasiunea pentru sport se naște la o virstă mai precoce. Să găsim deci formula ca să atragem și școlarii. Normele, e necesar să se treacă în condiții de concurs. De aceea cred că fazele finale pe județe a campionatelor școlare de atletism pot servi și ele drept criterii de trecere a normelor pentru "cercurii olimpice". Și chiar atunci să se deacearnă și insignele.

ULIOAHA PANĂ, satul Lipia, comuna Gruu, județul Ilfov

Pentru meseria de coafor și coafeze, așa cum sînt informat, nu există școli speciale. Pregătirea se face prin calificare la locul de muncă, cu o durată de 2 ani. Se țin și cursuri teoretice cu o durată de circa o lună și jumătate. Recrutarea se face prin cooperativele "Ighena" s-au prin Uniunile județene ale cooperativei meșteșugărești, în lunile iulie-septembrie și numai în limita necesarului de cadre. Dacă sînt mai mulți candidați pe un loc se țin un concurs la limba română. Succes Ulhoara!

ULARIAN DRĂGUT - Uliga, județul Dimbovita - Admiterea in liceele serale se țin în ultima decadă a lunii august iar la cursurile fără frecvență,

IN ATENTIA CANDIDAȚILOR LA ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL

Ministerul Învățămîntului ne face cunoscute datele privind concursul de admitere, ediția 1970, în școlile profesionale precum și modificările intervenite în rețeaua acestora. Le aducem la cunoștință, la rîndul nostru, elevilor claselor a VIII-a, școlilor generale și părinților interesați. Astfel: - Inscriserile pentru concursul de admitere se fac in perioada 1 - 5 iulie; - Concursul se va desfășura între 6-14 iulie; - Lucrările scrise se dau în zilele de 7 și 8 iulie; - Probele orale se susțin în zilele de 9-14 iulie. Începînd cu acest număr publicăm rețeaua, pe județe, a școlilor profesionale, dînd prioritate județelor beneficiare de noi unități. Astfel:

JUDEȚUL BACĂU

Școala profesională, Bacău, str. Mărășești nr. 207. Telefon 1.01.00. (Pe lângă Combinatul de celuloză și hîrtie, aparținînd Ministerului Industriei Lemnului). Pregătește muncitori in specialitățile:

- Operator la fabricarea celulozei și hîrtiei; lăcătuș mecanic la industria chimică și laborant în industria chimică; electrician de întreținere și reparații și strungar.

Școala profesională, Bacău, Calea Molnești, nr. 144. Telefon 1.60.91. (Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor). Pregătește muncitori in specialitățile:

- Electromecanic pentru rețele de telecomunicații; telefonist-telegrafist.

Școala profesională, Bacău, str. Cuza Vodă nr. 1. Telefon 1.21.65. (Ministerul Comerțului Interior). Pregătește muncitori la specialitățile:

- Vinzător produse alimentare; vinzător produse textile și încălțăminte; vinzător produse metalo-chimice; ospătar.

Școala profesională, Buhuși, str. Libertății nr. 49. Telefon 325. (Pe lângă Fabrica de postav Buhuși și Ministerul Industriei Ușoare). Pregătește muncitori in specialitățile:

- Filator lînă; finisor produse textile lînă; țesător.

Școala profesională, Molnești, str. Cpt. Zăgănescu nr. 2. Telefon 413. (Pe lângă Grupul industrial pentru foraj și extracția țitelului - Molnești al Ministerului Petrolului). Pregătește muncitori in specialitățile:

- Sondor foraj - extracție; operator la extracția țitelului și gazelor; lăcătuș mecanic foraj - extracție; electrician de întreținere și reparații.

Școala profesională, Muncipalul Gh. Gheorghiu-Dej. Telefon 17.40. (Pe lângă Complexul industrial de petrochimie - Borzești al Ministerului Industriei Chimice). Pregătește muncitori in specialitățile:

- Operator la fabricarea cauciucului sintetic; operator la fabricarea maselor plastice; operator la chimizarea produselor de rafinare și lăcătuș mecanic la industria chimică; electromecanic pentru aparate de măsură și automatizare.

Școala profesională, Hemeiș, Telefon 1.38.13. (Ministerul Agriculturii și Silviculturii). Pregătește muncitori in specialitățile:

- Mecanic agricol.

Școala profesională, Bacău, str. Elberărilor nr. 18. Telefon 1.23.58 (Consiliul popular județean). Pregătește muncitori in specialitățile:

- Electrician în construcții și instalații industriale; instalator de instalații tehnico-sanitare și de gaze și strungar; instalator de încălziri centrale și tîmplar mobile și articole tehnice și dulgher; lăcătuș pentru construcții metalice și izolator în construcții; mozaicar-falaștar și tîmplar construcții și mașinist pentru utilaje de construcții și terasament și zidar construcții; instalator de instalații pentru ventilare și condiționare; zugrav-vopsitor.

Școala profesională sanitară, Bacău, str. Grivița Roșie nr. 35. Telefon 1.27.31. (Consiliul popular județean). Pregătește in specialitățile:

- Soră medicală; soră pediatră; moașă.

Dragostea față de profesie l-a situat pe tînrul Petra Viorel, rectificator la Rulmentul Brașov, în rîndurile muncitorilor fruntași.

POȘTA PAGINII

Prof. MIRCEA DUMITRESCU, Liceul nr. 2 Ploiești.

In școala noastră, clasele V-XII, totalizează 2.400 elevi. Avem un puternic nucleu athletic - echipa de fete campioană la Peatonlonul athletic scolar este alia la noi in liceu - dar cu toate acestea nu ne putem mîndri cu prea mulți purtători ai insignelor. Doar 16 - gradul III și IV. Insa trebuie să facem mențiunea că toți acești elevi activează in secțiile de performanță ale cluburilor, asociațiilor școlilor sportive. Nu avem purtători ai insignelor a căror vocație pentru atletism și și-o fi descoperit concursul pentru "cercurii". Propun: 1. Instituirea de cîteva ori pe an de concursuri speciale pentru trecerea baremurilor care să fie populare, în vreme pentru a atrage mase largi de elevi. 2. Revizuirea standardelor la gradul III și doi. 3. Acordarea distincțiilor imediat după concursuri într-un cadru festiv, la care să participe toți elevii, corpul profesional, conducerea școlii pentru a-i conferi performanței stimulente necesare. 4. Acreditarea profesorilor de educație fizică cu specialitatea atletism ca arbitri ai concursurilor spre a asigura un număr mai mare de cadre tehnice pe care le presupune organizarea unor întreceri cu o frecvență mai mare.

de SEN ALEXANDRU

prin care atletismul ar câștiga noi aderenți. Prof. ZOLTAN BENEDEK, directorul școlii sportive de atletism, București:

Distincția trebuie să fie un obiectiv pentru elevi. Atunci să-i oferim posibilitatea de a o cuceri. Mi se pare că trebuie simplificate lucrurile, pornind de la revizuirea și aşezarea normelor pentru gradul III în sensul de a le micșora - și la gradul V, în sensul de a le spori intrucît cu unele din performanțele prevăzute pentru ultimul cerc, nu prea al ce căuta la Olimpiade. Propun reconsiderarea vechii insigne "Atlet școlar" care ar putea fi un fel de preambul al "cercurilor olimpice" o anticameră, o anticăpătare a viitorilor atleți. Sînt și eu de acord, că în aceste condiții nu e stimulată masa de elevi. Cred că e necesară o departajare, pe grupe de vîrstă, a normelor. Un elev reușește mai greu să îndeplinească baremurile decît un student. Școlile ge-

nerale sînt, oarecum, excluse și pasiunea pentru sport se naște la o virstă mai precoce. Să găsim deci formula ca să atragem și școlarii. Normele, e necesar să se treacă în condiții de concurs. De aceea cred că fazele finale pe județe a campionatelor școlare de atletism pot servi și ele drept criterii de trecere a normelor pentru "cercurii olimpice". Și chiar atunci să se deacearnă și insignele.

VIATA BATE LA UȘĂ

In ultima decadă a lunii septembrie. CONSTANTIN CUGUI, CONSTANTIN DICU, NICOLAE ANGHIEL - Ologeni, județul Pruhova. Uzinele "Electronica" nu au scoala profesională. Mai apropiată de specialitatea d-voastră imi pare a fi Școala profesională de lingă Uzina "Electroaparataj", București, str. Popa Lazăr nr. 8 unde există specia-

mentiuie. Se precizează însă că se va cere indicarea aplicațiilor tehnico-industriale, agricole sau din alte domenii ale fenomenelor și legilor chimiei; 3. In principiu manualele de liceu bine cunoscute, sînt suficiente, cel puțin așa prevede legea. EVA G. - Covasna, județul Sf. Gheorghe: Educatoarea și hoteliera o să fie mai greu. Tot bibliotecară e mai potrivit (îndinea seama de împrumuturile indicate de dvs.). Pentru aceasta sînt două căi: 1. Școala postliceală de cultură și artă, secția de bibliotecari, București, Șoseaua Străulești nr. 1 Sectorul 1, cu examen de admitere la: Limba română (scris și oral), Istoria României (oral). 2: Institutul pedagogic de 3 ani, București, Șoseaua Pandurii nr. 90 (facultatea de filologie, secția de biblioteconomie), examen la literatura română (scris și oral), la limba română (scris). Trebuie însă să vă interesați dacă anul acesta se organizează concursul de admitere la această secție. Dacă mergeți pe această cale medicul școlar nu vă va face nici o obiecție. T. I. - Caransebeș: Dumnea-ta imi propui un fel de joc "Cine știe, câștigă" dar de vreme ce ai făcut o alegere nu înțeleg de ce ar mai fi necesar să-mi aplici acest test. Facultatea pe care ai ales-o este probabil cea de comerț exterior. Dacă oportunitățile nu este prea optimiste, această specialitate (iar permite să îmbini calitățile pe care le ai, într-o structură eficientă.

litatea montator de aparate electrice. DANIĂLA APOSTOLACHE - Galați: După cum sînt informat, absolvirea liceelor de muzică și arte plastice conferă doar diploma de bacalaureat și nu o specialitate textată care să dea dreptul la repartizare într-un post. Cei care nu și pot continua studiile în învățămîntul superior artistic pot candida la diferite concursuri pentru ocuparea unor posturi în instituții sau formații artistice. A. IOANA - Pîscu, județul Galați 1: Răbdare, perseverență, o eficiență crescută a concentrației atenției și o fel de bună memorie, spirit analitic; pasiunea pentru profesie va face restul; 2. In legătură cu problemele care se dau nu se face nici o

REȚETA SUPERFICIALITĂȚII

(Urmare din pag. 1)

devăr dificil. Ne vom simți mai puternici, mai inteligenți, mai învățați în știința descifrării vieții. Cuvintele reușite, succese, izbândă, bucurie, fericire, aceste cuvinte se topește laolaltă într-o conduită care ne cuprinde pe toate și anume: aflarea adevărului după ce o vreme ne-am înșelat.

Aceasta e legea de aramă a povestirii. La povestirea filmată se mai adaugă una: autorul nu are voie să se spună de se potrivește în forul interior al personajelor. Spectatorul cinematografic trebuie să ghicească, să deducă singur.

Acestea-s deopotrivă aplicabile dramelor celor mai sfîșietoare, cit și comediei celor mai bursești. Un exemplu: Yves Allegret, după o idee a lui Sartre, făcuse un film cu Gerard Philippe și Michèle Morgan: „Orgolioși, unde acele două faze de care vorbeam (păcălirea și domesticirea, căderea în eroare și trecerea la adevărul), sînt deosebit de impresionante.

Incutul cu incutul după o întreagă narțișină cinematografică în care figura personajului principal apare ca avind trăsături aproape jocosne, spectrul deosebit de calmă și eroul nu are un ticul.

Eroina filmului, află treptat enigma acestui niferit. Drama lui o mișcă, eroismul lui o umple de admirație, de afecțiune, de tandrețe.

De enormă cantitate de lucruri curate și cinstite, o enormă cantitate de modestie și demnitate izbucnesc, în a moment dat al poveștii, izbucnesc ca o explozie în fața ochilor mirrați ai spectatorului. Care a mai învățat încă o lecție în domeniul adevărului, de a scormoni adevăruri grele dîndurător aparținătoare. Asta se cheamă învățătură, asta se cheamă educare, asta se cheamă deprindere a meșteșugului de a descifra viața, de a ne feri de capcanele eroii.

Să facem acum un salt la celălalt capăt al artelor de povestire, la gagurile lui Charlie. Care sînt armele lui? Armele lui sînt două. Mai întîi înima lui generoasă, imboldindu-l la acțiune și-apoi de paralizia descurajării. Cealaltă armă și marele său aliat, Universul fizic. Obiectele materiale devin unelte. Înlesnind operațiile omulețului cu gamba. El e naiv, prostățea, dar bunătatea îi dă aripi și-l face să descopere și să combinează corbelor lucruri, instrumente care îi vor duce la succes trebi inceptue. Nu există povește mai „educative” ca filmele lui Chaplin. Ele ne învață că iubirea de oameni, fie ea doar cit o grămadă de obiecte deosebite dărîmă munții. În toate filmele bune vom găsi o lecție de morală generoasă, căci toate filmele bune au, sub mii de forme, aceeași temă: eliberarea de eroare și aflarea unui neașteptat adevăr. Filmele bune ne învață, toate, meșteșugul de a nu ne înșela, de a reuși, de a avea succese, de a ne înfrumuseța la fiecare zi ființa noastră cu o frumusețe în plus. Fiecare film bun este o teoremă diferită care demonstrează același adevăr.

Dar a afla adevăruri și a deprinde meșteșugul de a le afla asta, de cînd lumea, a avut și va avea un nume: acela de „educative”. Toate filmele bune sînt educative. Iar filmul polișt am zice că este forma tipică a acesteia. Într-un film polișt, adevărul are aspectul cel mai concret, cel mai precis.

Aceasta ne duce la pariea a II-a a demonstrației noastre. Filmele poliște, ca de altfel și celelalte genuri cinematografice, sînt adevăr și în ultimul timp în care în de mai multe și anihilate de negustorii ecranului. În locul nobilei probleme a a-fliării adevărului i se substituie o simplă goană unde uncul interes este acrobația partenerilor și caracterul cit mai elector-nucular al obiectelor de orice soi: mobile, scule, vehicule. Restul nu contează. Am văzut filme ajutate cu mare tapaj publicitar și cu prestigioase vedete, unde spectatorul habar n-avea cine sînt hoții și cine vardiștii, care spionează pe care contraspionează. Singurul interes devin fascinație era contemplarea micilor smechere obiecte materiale gen brichetă care se face pat, sau helicopter ambfibu care merge și subteran... Regăsim aici o cruntă maladie a secolului, înfirmiate care defolzează pe fetele polișt croniciari occidentali: a-morul pentru așa-zisele „gadgets”, pentru ultimul răcnet al comodității în societatea zisă de consumație, cu dispariția oricărui interes pentru oameni.

Un fenomen similar se produce cu western-ele. Ele au drept sarcină reală să desorie unul din cele mai interesante capitole din istoria universală. Iar materialul informativ, fiind recent, e foarte abundent. Și deosebit de pitoresc. Am luat cîteva cărți cu astfel de documente istorice și am constatat cu stupeoare că ele conțineau o cantitate imensă de fapte elocvente, emoționant edificatoare asupra moravurilor și mentalității acelei epoci umane. Fapte bune de folosit într-o poveste, și pe care autorii de western, chiar cel bun, le-au ignorat (voit sau nu), pentru a se mărgini să exhibeze

aceleși sempiterni clișee, a-celeși stereotipi împușcături „pe jos și de pe cal”. În loc de film istoric, westernul a devenit o poveste cu peripeții.

A devenit — veți spune poate — un simplu film de aventuri? Nu. Nici asta. Căci și aici întîlnim un asasinat cinematografic. Victima, de data asta, e filmul de aventuri. Acest gen, ca toate celelalte, este perfect onorabil și legitim. De-cit că nu trebuie să credem că aventura e sinonim cu peripeție. Peripeții pot exista în orice alt gen de film, după cum există povești de aventuri fără peripeții, ba chiar caracteristice prin înțetarea oricărei peripeții posibile.

Ce este de fapt o aventură? E evident că niște gangsteri care nu fac decît delictul nu sînt aventurieri. Dar tocmai asemenea „subiecte” ni se vînd uneori din abundență, fapt ce sporește necesitatea delimitărilor și a precizărilor.

Peripeția ca atare nu definește aventura. Gîndiți-vă la o tipică poveste de aventuri, aceea a lui Robinson Crusoe. Presupunem că înainte de naufragiu, el era un mare industriș și baucher, guvernînd complicate afaceri internaționale, cu riscuri, primejdii, păcănii, capcane. Într-un cuvînt peripeții. Eșuat pe insule pustii, el va evada într-o viață în care nu se întîmplă nimic, unde nu există rivalități, accidente, falimente, într-un cuvînt peripeții. Încă un amănunt uitat: Aventura nu e neapărat plăcută. Este o escapadă în ambele întîlciri ale cuvîntului, sintem antrenanți în mrejele unei pinze de păianjen unde înțîlnim fel de fel de „aventuri” străine de firea noastră. Teoreticiana romanului de „serie neagră” foloseau formula „plînză de păianjen” ca termen tehnic pentru a defini acest gen de roman de aventuri. Multe din filmele comerciale de astăzi confundă însă aventura cu peripeția. Filmele socotite de acești negustori ca aventuri și lipsite de elementul lor de bază adică: de debularea existenței, escapada (plăcută sau nu, voită sau nu), filmele acestea înțează de a mai fi filme de aventuri, pentru a nu mai fi nimic.

Fără încercarea de a face un sondaj în lumea existenței, universul psihologic al eroilor, fără căutare de adevăruri, fără încercarea de a găsi dreptatea ascunsă îndărătul fapelor înșelătoare, fără aceste elemente de bază, un film numai cu peripeții devine poveste unui pur și simplu NIMIC, mai exact: o fascinație în fața acrobațiilor

de eroii. Filmele bune au, sub mii de forme, aceeași temă: eliberarea de eroare și aflarea unui neașteptat adevăr. Filmele bune ne învață, toate, meșteșugul de a nu ne înșela, de a reuși, de a avea succese, de a ne înfrumuseța la fiecare zi ființa noastră cu o frumusețe în plus. Fiecare film bun este o teoremă diferită care demonstrează același adevăr.

Dar a afla adevăruri și a deprinde meșteșugul de a le afla asta, de cînd lumea, a avut și va avea un nume: acela de „educative”. Toate filmele bune sînt educative. Iar filmul polișt am zice că este forma tipică a acesteia. Într-un film polișt, adevărul are aspectul cel mai concret, cel mai precis.

Aceasta ne duce la pariea a II-a a demonstrației noastre. Filmele poliște, ca de altfel și celelalte genuri cinematografice, sînt adevăr și în ultimul timp în care în de mai multe și anihilate de negustorii ecranului. În locul nobilei probleme a a-fliării adevărului i se substituie o simplă goană unde uncul interes este acrobația partenerilor și caracterul cit mai elector-nucular al obiectelor de orice soi: mobile, scule, vehicule. Restul nu contează. Am văzut filme ajutate cu mare tapaj publicitar și cu prestigioase vedete, unde spectatorul habar n-avea cine sînt hoții și cine vardiștii, care spionează pe care contraspionează. Singurul interes devin fascinație era contemplarea micilor smechere obiecte materiale gen brichetă care se face pat, sau helicopter ambfibu care merge și subteran... Regăsim aici o cruntă maladie a secolului, înfirmiate care defolzează pe fetele polișt croniciari occidentali: a-morul pentru așa-zisele „gadgets”, pentru ultimul răcnet al comodității în societatea zisă de consumație, cu dispariția oricărui interes pentru oameni.

Un fenomen similar se produce cu western-ele. Ele au drept sarcină reală să desorie unul din cele mai interesante capitole din istoria universală. Iar materialul informativ, fiind recent, e foarte abundent. Și deosebit de pitoresc. Am luat cîteva cărți cu astfel de documente istorice și am constatat cu stupeoare că ele conțineau o cantitate imensă de fapte elocvente, emoționant edificatoare asupra moravurilor și mentalității acelei epoci umane. Fapte bune de folosit într-o poveste, și pe care autorii de western, chiar cel bun, le-au ignorat (voit sau nu), pentru a se mărgini să exhibeze

aceleși sempiterni clișee, a-celeși stereotipi împușcături „pe jos și de pe cal”. În loc de film istoric, westernul a devenit o poveste cu peripeții.

A devenit — veți spune poate — un simplu film de aventuri? Nu. Nici asta. Căci și aici întîlnim un asasinat cinematografic. Victima, de data asta, e filmul de aventuri. Acest gen, ca toate celelalte, este perfect onorabil și legitim. De-cit că nu trebuie să credem că aventura e sinonim cu peripeție. Peripeții pot exista în orice alt gen de film, după cum există povești de aventuri fără peripeții, ba chiar caracteristice prin înțetarea oricărei peripeții posibile.

Ce este de fapt o aventură? E evident că niște gangsteri care nu fac decît delictul nu sînt aventurieri. Dar tocmai asemenea „subiecte” ni se vînd uneori din abundență, fapt ce sporește necesitatea delimitărilor și a precizărilor.

Peripeția ca atare nu definește aventura. Gîndiți-vă la o tipică poveste de aventuri, aceea a lui Robinson Crusoe. Presupunem că înainte de naufragiu, el era un mare industriș și baucher, guvernînd complicate afaceri internaționale, cu riscuri, primejdii, păcănii, capcane. Într-un cuvînt peripeții. Eșuat pe insule pustii, el va evada într-o viață în care nu se întîmplă nimic, unde nu există rivalități, accidente, falimente, într-un cuvînt peripeții. Încă un amănunt uitat: Aventura nu e neapărat plăcută. Este o escapadă în ambele întîlciri ale cuvîntului, sintem antrenanți în mrejele unei pinze de păianjen unde înțîlnim fel de fel de „aventuri” străine de firea noastră. Teoreticiana romanului de „serie neagră” foloseau formula „plînză de păianjen” ca termen tehnic pentru a defini acest gen de roman de aventuri. Multe din filmele comerciale de astăzi confundă însă aventura cu peripeția. Filmele socotite de acești negustori ca aventuri și lipsite de elementul lor de bază adică: de debularea existenței, escapada (plăcută sau nu, voită sau nu), filmele acestea înțează de a mai fi filme de aventuri, pentru a nu mai fi nimic.

Fără încercarea de a face un sondaj în lumea existenței, universul psihologic al eroilor, fără căutare de adevăruri, fără încercarea de a găsi dreptatea ascunsă îndărătul fapelor înșelătoare, fără aceste elemente de bază, un film numai cu peripeții devine poveste unui pur și simplu NIMIC, mai exact: o fascinație în fața acrobațiilor

de eroii. Filmele bune au, sub mii de forme, aceeași temă: eliberarea de eroare și aflarea unui neașteptat adevăr. Filmele bune ne învață, toate, meșteșugul de a nu ne înșela, de a reuși, de a avea succese, de a ne înfrumuseța la fiecare zi ființa noastră cu o frumusețe în plus. Fiecare film bun este o teoremă diferită care demonstrează același adevăr.

inutil sportive ale cascadorilor și un exatiz în fața smecherilor, unor „gadget”-uri în care apă-sarea pe buton preface pe ad-versar în neat (cuigașul se mulțumește să adune de pe jos hainele rămase fără trup; am văzut așa ceva în Spectatorul, în loc să afle adevăruri, în loc să învețe arta de a detecta adevărul, să de-prindă meșteșugul de a deosebi pe cine are dreptate de cine nu are — spectatorul este indem-nat să se mulțumească a con-templă gadget-uri și performan-țe echilibrice. Necesități străine artei, scopuri potrivnice educației pozitive a publicului, interese pecuniare urmărite prin orice mijloace prezidează la producerea în occident a nu-meroselor filme de serie destina-te unui consum așa-numit popu-lar, filme care, preludnd numai schemele unor genuri onorabile împing în prim-plan violența, manifestările instinctuale, ero-tismul exacerbat. A face cu-șismul exacerbat. A face cu-șismul exacerbat. A face cu-șismul exacerbat. A face cu-șismul exacerbat.

Revenind la discutarea „temei” de refugiu trebuie spus că acestea sînt reale în măsura în care se asociază lipsii de talent și indiferenței față de menirea educativă a filmului.

Mai exact, există genuri care servesc drept refugiu mediocri-tății. Dar refugiu doar cu con-știința că genul respectiv s-a fi fost în prealabil amputat de elementele lui congenitale, de caracterelor de bază care îl de-finesc.

Toate considerente făcute de noi mai sus ar fi în goli dacă nu ne-am referi la prezența o-boștoare pe ecranele noastre a unor filme din această ultimă categorie. Să nu mai existe în cinematografia mondială filme educative în sensul bun al cu-vîntului, precum cele de care vorbeam la începutul articulu-lui? Ne îndoiim. Cine nu ar dor-i să vadă pe ecrane un film de Bergman în locul Panterelor su-perbastre? De ce să promovăm invariabil filmele unor autori care invariabil strică genurile, pe printre care și pe cei atât de frumosi și instructivi al filmului de aventuri, în favoarea unor pelicule în care spectacolul arti-stic e de o calitate jenantă?

A promova o artă care degra-dează genul înseamnă a induce în eroare un public pe cale de a-și forma gustul. Și nu de a-cesta avem nevoie.

POEMUL ȘI AUTO-MOBILUL

de RADU GABREA

Înubesc pe Truffaut. I-am admirat filmele, de la acel jermecător și trist film de început, cu Jean Pierre Lead copil, atît de ingrat dar la noi „A00 de locuitori”, apoi, acel unic și in-comparabil poem care s-a numit „Jules și Jim” apoi „Pielea catifelată”, apoi „Fahrenheit 401”, meditație filozofică despre viitorul intelectualității într-o lume a-brutizată de automate și tehnică. Este cineastul meu preferat din-tre toți tinerii vechiului „nou val” francez. Îl iubesc pentru felul cu-a luptat pentru un cinema-tograf adevărat, rupt de condiția sacului cu bani a producătoru-lui, +am citit cartea de inter-viuri cu Hitchcock, un manual perfect de cinematograf și de a-cesta, tocmai de aceea, am fost trist cînd am văzut „Mireasa în negru”. Nu pentru că nu e un film excelent făcut, nu pen-tru că nu există în el icl, colo și poezie, și luciditate, și sar-casm, și ironie și, în sfîrșit, gra-ție, multă grație și spirit. Nu pentru asta. Pentru că așa fi orit ca Truffaut acum, mai ales acum, cînd am auzit că a deveni-t propriul său producător, in-dependenț în filmele lui așa cum o visat, să fie el însuși depin-dinț ca genul respectiv, să spună ceea mai profund, mai adevărat despre lumea lui. Așa fi așteptat atocea de la el ca și de la A-lain Resnais al cărui film „Le iubesc, te iubesc” l-am văzut cu aceeași senzație de neîmplinire. M-am gîndit și mi-am amintit apoi de corbele spuse cînda de René Clair. „Cinematograful este automobil și poem în ace-lași timp”. Mi-am dat seama că

de la cineast LA CINEFIL

din această dublă condiție și în cadrul ei trebuie să lupte, să se dezvolte cinematograful adevă-rat. Pentru că, cinematograful, cel real nu cel ideal, este o artă mai dependentă ca oricare alta” și că este inutil să te ridici im-petritica acestei condiții. „Noi nu vom cunoaște acea răsturna-re — se va produce oare eroa-dată? — ca el să ne dea pelicula negativă tot atît de puțin costi-voare ca hirtia albă a scriitorului și pelicula pozitivă tot atît de durabilă ca marmura statului”

Cinematograful s-ar părea, deci, că trebuie să renunțe la li-beritatea de care se bucură cele-lalte arte. De asemenea, el tre-buie să părăsească pretenția a-ltor arte care înțesc „Să ne re-remnăm — spunea în 1927 René Clair — a fi deci meșteșugarii unei opere efemere și dacă în-cercăm uneori o oarecare tristețe vînzînd aceste opere imperfecte dispărînd în cîteva stagii, să ne reamintim fără încetare că fil-mele noastre sînt doar încercări”.

Și dacă nu ar fi așa? Dacă René Clair se înșală? Ne gin-dim la Eisenstein sau Pudovkin, la Stroheim sau Renoir, la Berg-man sau Fellini, la neorealismul italian sau la filmul checoslovac de azi...

Și atunci cu toată tristetea care m-a cuprins vînzînd ultimul film al lui Truffaut sau Resnais, mi-am adus aminte de cuvintele aceluiași Truffaut de acum 12 ani. „Trebuie filmat pe străzi și în apartamente adevărate în loc de a minți artificial decorurile și a fixa obiectivul în fața a cinci spioni demni de spinzurătoare cum o face Clouzot. Trebuie să filmăm acțiuni adevărate, con-sistente în fața unor ziduri rea-le”, pentru că (și abia aici bă-trînul Clair avea dreptate), „sin-gurul lucru în care trebuie să cre-dem este evoluția cinematografului, rezultat al unui efort comun, al tuturor celor care-l iubesc”.

Și de unde vor avea copiii bani să le cumpere? — Fondurile au fost obținute prin stringerea de plante medicinale, fructe de pădure, creștere iepurilor și porumbeilor, va-lorificarea lucrărilor de artizan-ăti, ca și prin participarea pio-nerilor la întrecerea patriotică între orașe și comune, din fon-durile comitetelor de părinți ale școlilor etc. Pentru a înregistra dezvoltarea pe care o va lua a-nul acesta cartingul de copii, trebuie să știți că în 1969 exis-tau doar 300 de mașinuțe. În țară pe cînd în 1970, numai fi-

și de unde vor avea copiii bani să le cumpere? — Fondurile au fost obținute prin stringerea de plante medicinale, fructe de pădure, creștere iepurilor și porumbeilor, va-lorificarea lucrărilor de artizan-ăti, ca și prin participarea pio-nerilor la întrecerea patriotică între orașe și comune, din fon-durile comitetelor de părinți ale școlilor etc. Pentru a înregistra dezvoltarea pe care o va lua a-nul acesta cartingul de copii, trebuie să știți că în 1969 exis-tau doar 300 de mașinuțe. În țară pe cînd în 1970, numai fi-

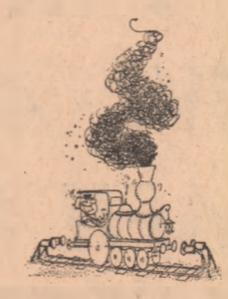
CRONICI • CRONICI • CRONICI

PLASTICĂ

Prin caricatură mai mult ca un gen publicistic, decît ca unul aparținînd artelor plastice. Ne-am obișnuit să considerăm mai firesc locul caricaturii în paginile ziarelor și revistelor unde le cîntăm, avizi și le „cîntăm” aproape mîlîntar înainte oricărui material, decît pe panourile unei expoziții. În consecință, caricatura ne evocă cu precădere acel gen de „pîlulă” umoristică pe care o savurăm zilnic în presă, acel gen pe care Baudelaire îl compară cu „foile colante ale jurnalmă-sului ce dispar luate de suflul neîn-cetat care aduce mereu altele noi”. E genul de caricatură care moare o dată cu gazeta, cu ac-tualitatea faptului satirizat. Exis-tă însă și un alt gen de caricu-ră care conține un element du-rabil, etern, pe care o gustăm parăi mai puțin, care nu pro-voacă cascade de ris dar care com-pensatoriu nu îmbătrînesc repe-de și care ne surprinde în timp prin acuitatea adevărului relevat, prin adîncimea sa. E poezia ge-nul care apropie cel mai mult de esența comicului. Salonul, dîncolo de distanțarea stilurilor individuale, conține distinct, pînă la a pune premisele a două con-cepții deosebite de a aborda u-morul, ambele direcții. Aceasta este, fără îndoială, câștigul de substanță al actualei manifestări care desigur se cucinează în viitor. Caricatura anecdotică (a faptului dînceri) ni s-a pîrut mai puțin suculentă, mai puțin acuită și implicit mai puțin subordona-tă scopului ei, decît ne apare în paginile publicațiilor. Jocul de cuvinte, umorul de situație, baza-t în general pe „poante” cano-cate, rețin prea mult atenția ca-ricaturistului. Rezultatul este un umor agreabil, înofensiv, din care a dispărut vehemența, sagacita-tea, inventivitatea în raport cu situațiile reale asupra cărora a-cesta acționează direct. Tema sericilismului și a conformismului birocratic, ocupă cel mai mare loc dar și cea cea tratată într-o manieră destul de aluzivă, de subțire, de „intelectuală”. Acces-tul gen de caricatură i se cereau, în fond, o mai accentuată ac-tualitate, o dezbătură francă, cu-rajoasă a unor aspecte negative pe care le surprindem în relațiile sociale, în mentalitatea unor oa-meni (tendință de parvenire, es-

SALONUL UMORIȘTILOR '70

Ateneul Român

Desen de EUGEN TARU

chivarea de răspundere și în u-nele cazuri de muncă, anumite aspecte ale educației, ale finței morale, pricină anumite catego-rii de tineri etc.). Cînd reclamăm aceste lucruri genului citat de caricatură, nu așteptăm în fond decît să fie conform cu sine, să-și atingă cu mijloacele sale caracte-ristice finalitatea. În expoziție există și o altă categorie de cari-caturi, mai bine zis o grafică sa-tirică care cultiva umorul negru și umorul absurd, atîngînd prin cițica expoziții reușite îndubita-bile. Am cita desenele lui Florin Puca, cu personaje sale greagare, proliferate absurd, ciernind un-o țărîm imaginar al prostiei, al instinctului și inconștienței, sau grafica lui Iosif Teodorescu, care „ride” scriștii, tragic, recuzînd într-un spirit ionescian, automa-

tismele existenței, ale gesturilor și limbajului, luminînd paradoxul dintre coerența lor raportată la fragment și adîncul haos care le caracterizează în ansamblu. Ceea ce este interesant de remarcat este că acest umor, deloc gratuit, așa cum ar fi tentați să-l privească unii, vorbește mult mai eloc-vent de personalitatea autorului, care caută și se caută continuu, neascunzîndu-se în spațiile unui stil grafic rigid și al unor texte caracteristice. El lărgeste chiar aria posibilităților de nuanțare plastică, de exprimare mai libe-ră, susceptibilită devenitilor con-tinue. Este un umor gray, un u-mor specific unei societăți mo-derne, lucide, care asociază spi-ritului constructiv, acea doză ab-solut necesară de autoironie, de detașare filozofică cu care să-și poată judeca imparțial fiecare acțiune și fiecare gest. Este într-un fel o cenzură care ne apără de ridicol, o pavăză care ne validează proprietatea acțiunilor noastre. Cei care vor intra în a-cest salon și se vor opri în fața unor asemenea lucrări numai cu intenția de a rîde, de a se amu-ză momentan, ca de un specta-col oarecare, vor fi dezamăgiți. Pentru că, pe de o parte, acest gen de lucrări nu vizează hilar-ul pur, ci mai degrabă, sublinia-ză sau creează acea predispoziție necesară înțelegerii realității prin prisma comicului, a ironiei, pen-tru că ele se propun meditației, și mai puțin bufonadei și pentru că, pe de altă parte, așa cum re-marca același Baudelaire, „comi-cul, posibilitatea risului se găse-te în cel ce rîde și nu în obiec-tul risului”.

C. R. CONSTANTINESCU

Desen de CONSTANTIN CIOSU

MUZICALĂ

În urmă cu cîteva săptămîni remarcam interesul cu totul deosebit cu care iubitorii muzicii din Capitală au urmărit specta-colul concert al unei formații de muzică veche condusă de Lu-dovic Bacî.

Descoperind opere valoroase făurite în secolele 16 și 17 în o-rașele Transilvaniei, atrîngînd oșca muzicieni bucureșteni spre însușirea tehnicii unor instrumen-te vechi, Ludovic Bacî ne-a re-compus pagini de vibrantă emo-tivitate artistică făurite pe me-leagurile țării noastre.

Zilele acestea, la pupitul Or-cheștrii de Studio a Radiotelevi-zionii, Ludovic Bacî ne redemon-stră cu muzicalitate, o gestică simplă și eficientă, capacitate deplină în organizarea masei so-nore, dorința de a oferi publicu-lui noi valori ale artei universale și naționale.

Cantata profană a lui Bach — „Hotărîrea lui Hercule” este nu numai a dîntre lucrările mai puțin cîntate din imensa litera-tură a cantourilor de la Leipzig dar și una dintre opusurile mai puțin definitorii pentru arta com-pozitorului. În paginile lucrării scrise în 1735 la Leipzig pe baza unui libret banal și convențio-nal semnat de Picander, găsim totuși momente de vibrație și inspirație, motive de mare pregnan-ță, pe care le-am găsit din plin în versiunea Orcheștrii de Studio și a lui Ludovic Bacî.

Programarea cantatei a fost as-tfel de acțiune mai mult decît me-ritorie în opera de luminare a u-neia dintre cele mai puțin cunos-cute aspecte ale creației marelui compozitor.

PASIUNEA UNUI TINĂR ȘEF DE ORCHESTRĂ

Dăruirea tînrului șef de or-cheștră pentru descoperirea u-nor valori mai puțin cunoscute a fost vizibilă în programarea în concertul de joi seară și a uneia dintre cele mai inspirate lucrări pentru orgă. Concertul lui Paul Richter — brașoveanul care a zămislit în prima jumătate a vea-cului o vastă rețea de lucrări de gust și elevație care deși urmă-resc tiparele literaturii romantice poartă o notă de distinctă per-sonalitate.

Paul Richter este un postro-mantic care se ferește de înnoi-

tile de limbaj pe care le aducea turbulentele veac, dar el știe per-manenț, măsurat cu măsură, să faurască o muzică de rigoare cu o excepțională cunoaștere a resu-rselor instrumentelor moderne, cu o mare știință a prelucrărilor te-matiche, cu farmecul pe care-l dă bogăția melodică.

Concertul a fost scris în anul 1939 și a fost dedicat excelentu-lui organist sîbian Franz Xaver Dressler care ni l-a oferit săp-tîmîna aceasta în prima versiune bucureșteană.

Concertul are dimensiunile u-nei lucrări de succes și fără îndoială că o programare curentă îl poate impune în circuitul arti-stic. Reîlînd acest opus concert-ant, avem acum și obligativita-tea reprogramării și a altor lu-crări ale compozitorului brașo-vean și în special a simfonior, care prin deceniul III se bucu-rau de aprecierea unor muziciei de mare prestigiu european.

În ultimul simfonion din Stu-dioul de pe strada Nufnerilor, Lu-dovic Bacî ne-a mai oferit și una dintre cele mai semnificative pa-gini din creația lui Doru Popo-vici — Simfonia a II-a „Spiel-berg” — scrisă în 1966 în me-moria victimei monarhiei habs-burgice ucis în cumplita închi-soare din Brno.

Cu economie de mijloace, Doru Popovici faurise o piesă de a-ctînc dramatism, cele trei părți ale Simfoniei — „Pasaçaglie, Fugă și Improvizație” — subliniind pe de o parte o sinteză între seria-lismul dodecafonic și modulile populare cromatice, iar pe de altă parte o prelucrare creatoare a vechilor forme preclassice. După cum se știe, după prima audiere românească lucrarea s-a bucu-rat de succes în diferite centre mu-zicale, fiind reluată în sălile de concerte din Viena, Klagenfurt, Brno, Budapesta.

Readucînd-o în agenda de con-certe a Capitalei, Ludovic Bacî ne demonstrează autenticitatea u-nor valori făurite de tînăra șco-ală compozistică românească, a vrut poate să sublinieze capacita-tea unor lucrări de a impresio-nala la o reluare, necesitatea strîng-eții de a oferi opusurilor real-mente reprezentative scrise în ul-timii ani, posibilitatea de a re-apare periodic pe afișele de con-cert.

IOSIF SAVA

TELE-SPECTATOR

TELE-ARTE

de IULIAN NEACȘU

De mult vreme la „Publici-tate” i se face reclamă televizo-rului „Mira” — în felul acesta: „cineva pasează altcuiva care fantează și trage pe lîngă poartă provocînd strigătele deznădă-j-duite ale tribunelor și dureri de cap unui telemicrobișt”. Morala ar fi: „cumpărați televizoare, să vedeți ce-i cu piciorul” sau „un aparat excelent cu ecran mare, cu atac și apărare”. Bineînțele că nu avem absolut nimic nici cu Eusebio și nici cu Francine. A face însă din televizor doar un simplu apendice al sportului, în cazul de față, ni se pare însă o eroare și nu numai de publici-tate. S-ar fi putut face reclama televizorului „Mira” (deci a televi-zionii, în general) și cu opera, cu teatrul, cu concertul de muzică simfonică? S-ar fi putut și bine ar fi fost. Pentru că treptat s-a înfrîdăcinat o prejudecată de-nigratoare, care dacă nu exclude, cel puțin izolează televiziunea de preocupări de primă impor-tanță. Prejudecata diversismen-tului cu orice preț, chiar și cu prețul propriei noastre seriozi-tăți. Datorită unor astfel de re-clame, portretul telespectatoru-lui ar fi simplist, vădit caricatu-rat. O primă întrebare ar fi dacă existența televizionii este compa-tibilă cu propria noastră existen-ță în toate domeniile. Cred că da, condiționînd aceasta de ca-litatea fiecărei emisiuni și de orientarea televizionii în gene-ral. A doua întrebare aparține aceluia care, înșelăți de reclama neinspirată, ori din snobism, re-fuză pur și simplu existența tele-vizionii ca atare. Aceștia se în-treabă (bineînțele răspunzînd negativ) dacă nu cumva televi-zionea nu antentează la existența celorlalte spectacole, informarea prin micul ecran fiind acultură. Nu antentează în nici un fel, co-există. Oricum, cine ar putea crede serios că pentru a frecven-ta opera, teatrul și cinemato-graful ar trebui să ignorăm totul televizorul. Mai mult — bine orientată, televiziunea le poate face reale servicii de inițiere, cunoaștere și propagandă. Am spus bine orientată pentru că, într-o falsă replică, la cei care-neagă existența și realitatea, televiziunea i-ar putea la rîndul ei ignora și deci reclama numai prin fotbal sau numai prin muzică ușoară s-ar justifica atunci. Ceea ce nu s-a întîmplat. Exem-plice sînt operele transmise direc-t, piesele de teatru văzute pe mi-cul ecran, filmele (afîtate filme de cinematografe bune, altfel imposibil de văzut), recitările de poezie. Desigur că ar fi fost unele de făcut, desigur că unele emisiuni nu au fost bune și ero-ri chiar ceea ce trebuia să ne servim literare, plastice drama-tice. Nu aceasta ne interesează mai ales acum; pentru înlătura-rea acestei prejudecăți periculoase, „de censură” în televi-zionie trebuie să ne imaginăm în-că o dată televizionea ca pe un cotidian cu tiraj enorm citit, ascultat și văzut de toată lumea. Penetrația unei emisiuni este in-comparabilă, pentru că benefi-ciază de întreaga noastră aten-ție. Și atunci? Unde ar fi incom-patibilitatea între operă și televi-zionie, cînd joi seara Gemgîm din Toledo (parodie de un comic irezistibil) a făcut o bună propa-gandă opereii ca atare (Tiberiu Olah, Hero Lupescu, Valentin Teodorian). Au știut să ne facă să rîdem tocmai aceia care iu-besc opera și iubind-o au știut s-o facă, paradoxal, prin „slăbi-cuni” frumoși. Auzind pe cine-va care vorbește de televizionie, să nu am tensiune / M-a doborât aceas-tă chestiune tralala” îi răspunzi înțelegător „Unde-i salvarea? Unde-i popa? Să vină popa!” Dar recitatul de poezie de joi? Ne-am plîns și noi de attea ori de de actori care recită versurile ca pe niște numere de telefon. Ne-am plîns de ilustrația muzi-cală, de decoruri cu frunze ves-te-de pe sîrmă întinse reflectoare. De data aceasta, sonete: Sha-kespeare, Petrarca, Eminescu, Blaga, Bacovia, Voiculescu... În-țeleși de Mariana Mihai și de Val Sîndulescu. Doi rafinați ci-titori de poezie atît de însumăți poeziei înct, auzindu-i, părea că te auzi citind. Ceea ce se întîm-plă deosebit de rar, iar atunci cînd se întîmpla nu putem decît să fim dornici de a mai fi. Pen-tru că, în aceste situații, televi-zionea dovedește că este capa-bilă, utilizînd mijloace proprii să aducă reale servicii unor arte de primă însemnătate.

(Urmare din pag. 1)

de peste hotarele

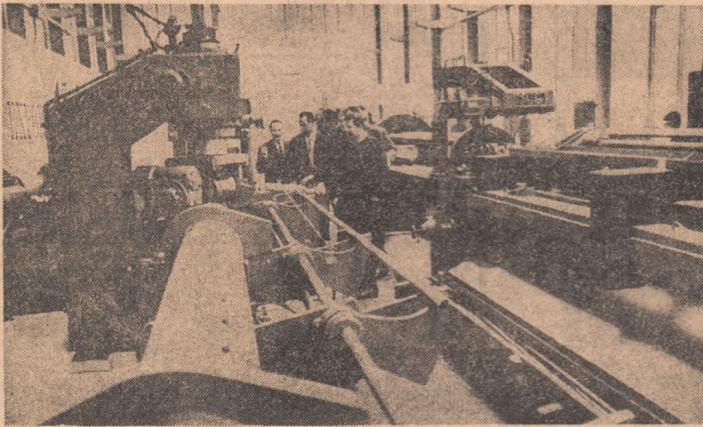
Conferința internațională de solidaritate cu lupta poporului vietnamez

A cincea conferință internațională de solidaritate cu lupta eroică a poporului vietnamez și-a încheiat luni lucrările la Stockholm. La conferință au participat reprezentanți ai opiniei publice din 62 de țări ale lumii, printre care și delegații din Republica Socialistă România, precum și reprezentanți a peste 30 de mari organizații internaționale.

În rezoluția generală a conferinței se subliniază că războiul dus de S.U.A. împotriva poporului vietnamez, intensificarea a-mestecului armat american în Laos, mașinațiunile Washingto-

nului în Cambodgia, pun în mod serios în primejdie cauza păcii și securității popoarelor. Pentru a preveni extinderea războiului în întreaga Peninsulă Indochineză, se subliniază în rezoluție, este necesar să se ceară cu hotărâre ca S.U.A. să înceteze escaladarea agresiunii în Laos și să pună capăt intervenției în treburile interne ale Cambodgiei.

Într-o altă rezoluție privind ajutorul pentru lupta poporului vietnamez, Conferința de la Stockholm recomandă o sporiște importantă a sprijinului material și în medicamente acordat Vietnamului.

R.P. UNGARĂ. Fabrica de mașini unelte Csepel din Budapesta.

Acte ostile comise de autoritățile cambodgiene împotriva rezidenților vietnamezi

Un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității la Hanoi o declarație privind actele ostile comise împotriva rezidenților vietnamezi din Cambodgia.

În declarație se arată că, în timpul pregătirii loviturii de stat din 18 martie și în zilele următoare, actele ostile au fost comise împotriva rezidenților vietnamezi, iar la 27 martie numeroși dintre aceștia au fost arestați.

Penh și din alte localități, proprietarii lor fiind molestați. Poliția a primit ordin să reprime pe rezidenții vietnamezi, iar la 27 martie numeroși dintre aceștia au fost arestați.

Autoritățile cambodgiene — se subliniază în declarație — au trebuit să suporte întreaga răspundere pentru toate urmările grave care ar putea decurge din acțiunile lor.

Ședința Comisiei militare de armistițiu din Coreea

La 30 martie a avut loc la Panmunjon, la propunerea părții R.P.D. Coreene, o nouă ședință a Comisiei militare de armistițiu din Coreea.

La ședință, reprezentantul R.P.D. Coreene a arătat că, recent, au fost trase focuri cu armament de infanterie și artilerie asupra teritoriului nord-coreean și a zonei de linia de demarcație militară. De asemenea, a spus el, în zona demilitarizată au fost introduse care de luptă și diferite alte tipuri de armament. Avioane militare americane au violat spațiul aerian al R.P.D. Coreene încălcându-se astfel prevederile acordului de armistițiu.

VIENIANE — Adunarea Națională din Laos a adoptat o hotărâre prin care cere prințul Savanna Fuma, șeful guvernului regal de la Vientiane, să înceapă negocierile cu reprezentanții ai partidului Neo Lao Haksat, pe baza propunerilor prezedintelui Comitetului Central al acestui partid, prințul Sufanavong. De asemenea, Adunarea Națională laotiană a cerut ca aceste tratative să fie duse fără condiții prealabile.

Cutremurul din Turcia

Surse oficiale din Ankara au anunțat luni dimineață că bilanțul victimelor puternicului cutremur de pământ din regiunea Anetolia occidentală s-ar ridica la 1200 de persoane. Agențiile de presă relevă că toate spitalele din regiunea de ajutor din provincia Kutahya au fost puse în stare de alertă. Datorită timpului nefavorabil, operațiunile de ajutorare a sinistratilor se desfășoară în condiții foarte grele. Mai multe drumuri spre regiunea unde s-a produs mișcarea seismică continuă să fie blocate. Agenția Anatolia subliniază că în subprefectura Gediz 80 la sută din locuințe au fost distruse. Se confirmă, de asemenea, că cel mai mare număr de victime s-au datorat incendiilor care s-au produs în urma scurtcircuiturilor electrice. Un întreg cartier al orașului Gediz a căzut pradă focului. Trei noi cutremure s-au produs luni dimineața în subprefectura Emet, la o distanță de numai 40 kilometri de Gediz.

Guvernul U. R. S. S. protestează împotriva acțiunilor provocatoare la adresa diplomaților sovietici din Argentina

MOSCOVA. După cum informează TASS, guvernul U.R.S.S. a adresat un protest guvernului Argentinei în legătură cu acțiunile provocatoare la adresa diplomaților sovietici din Argentina. În nota înmănată luni înșarcatului cu afaceri ad-interim al Argentinei în U.R.S.S. se arată că la 29 martie, la Buenos Aires,

100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin

Conducerea centrală a Asociației de prietenie sovieto-române s-a întrunit luni la Moscova într-o ședință festivă consacrată împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin. Cuvântul de deschidere a fost rostit de Vasili Konotop, președintele conducerii centrale a A.P.S.R. A luat apoi cuvântul prof. Ivan Oleinik, doctor în științe economice, care, relevând importanța acordată de Partidul Comunist Român răspîndirii și însușirii ideilor marxism-leninismului în țara noastră, s-a referit la multitudinea manifestărilor care se desfășoară în România, potrivit hotărârii Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind aniversarea centenarului nașterii lui Vladimir Ilici Lenin.

În încheierea ședinței a luat cuvântul ambasadorul român Teodor Marinescu. El a vorbit despre Lenin și România, despre aplicarea creșterii de către P.C.R. a marxism-leninismului.

Al XX-lea Congres al P. C. din Luxemburg

În ședința de luni a celui de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist din Luxemburg, tovarășul Șimon Bughici, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al colegiului central de partid, a adresat delegaților la Congres, comunistilor, oamenilor muncii din Luxemburg, un cald salut frătesc, în numele C.C. al P.C.R., al comunistilor și oamenilor muncii din Republica Socialistă România.

Membrii partidului nostru — a spus vorbitorul — poporul român cunoscut și urmasesc cu simpatie și solidaritate internațională activitatea desfășurată de partidul dumneavoastră pentru apărarea intereselor fundamentale ale clasei muncitoare, ale maselor largi populare, pentru realizarea aspirațiilor acestora de libertate și progres, pentru țelurile socialiste.

ORIENTUL APROPIAT

● O HOTĂRÂRE A GUVERNULUI ISRAELIAN

TEL AVIV. — Vicepremierul israelian, generalul Yigal Alon, a anunțat că guvernul a hotărât să stabilească 250 de familii de evrei în orașul Hebron (numele arab El Khalil), situat pe teritoriul iordanian ocupat în urma conflictului din iunie 1967.

AMMAN. — Ziarul iordanian „Al-Difa” anunță că în orașul Hebron au fost împărtășite manifestări care cheamă populația să se opună planului israelian de înființare a unui cartier evreiesc în oraș.

Ziarul citat menționează, de asemenea, că Consiliul municipal și diverse organizații din Hebron, printre care și cele studențești, au denunțat această hotărâre a guvernului israelian.

BAGDAD. — Noul guvern al Irakului a depus luni jurământul în fața președintelui țării, Ahmed Hassan Al-Bakr. În noul cabinet irakian au fost numiți cinci miniștri de naționalitate kurdă.

BEIRUT — În cursul zilei de duminică în clădirea Ambasadei americane din Beirut și la un

grup de infractori au comis o tentativă de răpire a unui diplomat sovietic.

În nota se atrage atenția asupra acestor acțiuni provocatoare exprimându-se speranța că autoritățile argentine vor lua măsuri pentru depistarea vinovaților.

● LIBIA VA PUNE LA DISPOZITIE SUDANULUI UNITĂȚI MILITARE.

CAIRO. — Agenția M.E.N. relatează că colonelul Moamer El Gaddafi, președintele Consiliului Comandamentului Revoluției din Libia, a adresat un mesaj generalului Gaafar Mohammed El Numeiry, președintele Consiliului Comandamentului Revoluției, informându-l că unități ale forțelor armate libiene vor putea fi puse la dispoziția armatei sudaneze. După cum s-a anunțat, duminică și luni au avut loc în regiunile Ondurman și Khartoum din Sudan tulburări provocate de partizanii imamului El Hadi-Mahdi, șefei sectei religioase musulmane a anсарilor.

Străzile capitalei ecuadoriene sunt pline de copii vagabonzi care se reped că deschid ușile automobilelor în speranța de a primi un ban, de lustradores (lustrajii), de mici vânzatori de siare. Activitatea lor — scrie Funck — se profilează pe un fundal de dezolare și tristețe, întrucât ea se desfășoară în mijlocul unei țări cu un procent de peste 80 la sută analfabeți și cel puțin 40 la sută subalimentați.

Datele statistice dezvăluie situația dramatică a copiilor în „țara bananelor”. Paludismul, tuberculoza și paraziții intestinali fac ravagii în rândul copiilor, în mare parte subalimentați. La fiecare mie de nou născuți, mor 95, iar la fiecare mie de copii între un an și patru ani mor 81. Motivul cifrelor oficiale este faptul că în Ecuador din cauza foametei și a bolilor provocate de subnutriție. De la vreo cea mai fragedă, copiii trebuie să mănânce. Nu este vorba numai de cei de la orașe și căruia părinți sunt nevoiți să-i trimită în fabrici pentru un salariu minim (numai în industria alimentară sunt înregistrate peste 10 000 de copii

Guvernul sudanez a dat publicității un comunicat în care arată că o încercare de rebeliune, organizată de partizanii imamului El Hadi-Mahdi, șefei sectei religioase musulmane a anсарilor, a fost înăbușită în cursul dimineții de luni, după lupte sângeroase.

Incidente în Irlanda de nord

În majoritatea orașelor din Irlanda de nord au fost înregistrate puternice incidente ducerând în stare de alertă și protestanți.

În centrul orașului Londonderry, un grup de aproape o mie de persoane, formând „ariergarda” unei demonstrații a catolicilor republicani, care traversau orașul, au atacat trupele britanice și un post de poliție, încercând să captureze un drapel britanic de pe clădirea acestuia. Intervenția forțelor de ordine s-a soldat cu arestarea a 30 de persoane. Tulburări similare s-au înregistrat și în orașul Lurgan, unde un grup de protestanți a atacat un cortegiu al populației catolice care demonstra în centrul orașului.

Alte demonstrații, degenerând în incidente mai puțin grave, au avut loc, de asemenea, la Belfast și la Lisburn.

Din cauza acestor incidente și a anunțării altor demonstrații, ca și a unor amenințări venind din partea unor organizații extremiste din Dublin, capitala Republicii

Irlanda, toate unitățile de poliție și aproximativ 9 000 de soldați britanici dislocați în provincie rămân în stare de alertă.

● Leonard Farbestein, președintele Subcomitetului pentru Europa al Comisiei pentru probleme externe a Camerei Reprezentanților, a cerut guvernului american să procedeze la o revizuire a politicii de restricții în comerțul cu țările din Europa răsăriteană. El a subliniat că în discuțiile pe care le-a avut în timpul unei misiuni de studiu în Europa occidentală s-a exprimat aprecierea că această politică este irațională și lipsită de perspectivă.

● Duminică a început din viață la Pekin, în vîrstă de 84 de ani cunoscuta scriitoare progresistă americană Anna Louise Strong. În timp ce se afla în tratament la spital, ea a fost vizitată de Cu En-lai, președintele Consiliului de Stat al R. P. Chineze, de Go Mo-jo, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China, precum și de numeroși tovarăși și prieteni din Statele Unite și din alte țări. Aflați la Pekin, relatează agenția China Nouă.

din viața tineretului lumii

Triste recorduri ecuadoriene

„Dacă te impresionează ceva în chip neplăcut atunci când vizitezi Ecuadorul, fără îndoială că, în primul rând, este mizeria copiilor”. Notăția aparține reporterului cotidianului vest-german DIE WELT, Gerhard Funck, care a făcut, recent, o vizită la Quito.

Între 8-14 ani). În perioada stringerii recoltelor de banane sau bumbac, pe plantațiile aparținând latifundiarilor autohtoni sau companiilor străine, noi fi întinziți zeci de mii de copii care muncesc alături de părinții lor.

Această stare de lucruri a agravat criza învătămintului, domeniu în care Ecuadorul ocupă unul din ultimele locuri din lume. E suficient să amintim că, împreună cu Haiti, Ecuadorul deține locul întâi în ce privește analfabetismul, cu 82 la sută din populație analfabetă. Datele statistice privind învățămîntul prezintă o situație realmente dramatică. Dintre copiii de vîrstă școlară numai 28 la sută sînt înscriși în școli. Nevoia de a munci din fragedă copilărie ca și dificultățile, pentru foarte mulți părinți, de a asigura minimumul necesar întreținerii unui copil în școală conduc la rămînerea în afara școlii a majorității copiilor. Nu este, însă, mai puțin adevărat că aici se realizează o hîră de copii, pentru depășirea acestei situații lamentabile. Lipsesc locurile de școală (școlile nu pot absorbi actualmente decît circa 30 la sută din totalul populației de vîrstă școlară). Lipsesc cadre didactice (în prezent în rețeaua școlilor primare revine un învățător la 120 de copii; statistici oficiale relevă că e nevoie de încă cel puțin 12 000 de cadre didactice pentru a asigura o desfășurare normală a procesului de învățămînt, chiar la actualul efectiv redus de copii școlarizați).

Găsim, în toate aceste triste realități din „țara bananelor” o parte din consecințele subdezvoltării.

Crearea Ligii Tineretului Comunist din Canada

La Toronto au luat sfîrșit lucrările Congresului de constituire a Ligii Tineretului Comunist din Canada. Delegații au elaborat și aprobat programul de activitate al noii organizații marxist-leniniste, care își propune să militeze pentru crearea unui front unit al tuturor organizațiilor democratice și progresiste de tineret în lupta pentru pace, democrație și transformări sociale. Liga Tineretului Comunist se pronunță pentru retragerea Canadei din N.A.T.O. și din Comandamentul unificat canadiano-american al apărării anti-aeriene a Americii de Nord (Norad) programul promovat de unele politici independente și pentru normalizarea relațiilor cu toate statele lumii, indiferent de orientarea lor social-politică.

Cronica lunii IAN

De partea primăverii sau împotriva ei? Fir subțire, alb vristat cu verde, întrebarea străbate marile de-a lungul. Trece prin noianul de buletine meteorologice; își face loc printre muntii de telegrame ale agențiilor de presă; se insinuează între cel patru pereți tapetați ai cancelariei unde se desfășoară o convorbire diplomatică; cere-tează și cu sine fiecare coloață de oameni în marș unde deva pe suprafața planetei. Pe un plan direct, perceptibil, de partea primăverii sau împotriva ei se arată a fi elementele naturii aflate, în martie, într-un echilibru tot atât de precar ca încercările italiene de formare a guvernelor de centru stînga. Numai cine n-a trecut printr-un parc ca să vadă, sub o împănare boare caldă, colorarea sfioasă ca un abur a primelor crengi de salcie, interzisa la scurt timp de înăsprirea ulterioară, vremelnică, a condițiilor atmosferice, numai acela rămîne insensibil la dramatismul procesului de reanimare vegetală. Dar aici, în ciuda tuturor capcanelor, desfășurarea etapelor apare mai clar avînd ca temei ireversibilitatea fundamentală a succesiunii anotimpurilor — decît în viața socială, unde proiectia simbolică a primăverii întinsele adversități eînd subterane, cînd fătîșe, o dată brutate, altă dată perfide, acționînd cu violență stridentă uneori, cu victorie diabolică în alte împrejurări. Cronica do față presupune o prea desăvîrșită încredere în discernămintul cititorilor pentru a oferi răspuns gata elaborat la toate semnele, mari sau mărunte, cite se înscriu pe răboiul unei lumi. Sigur este că în cele din urmă, și nu fără un imens efort, dirijată lucid din partea societății, primăvara își impune drepturile și în sfera omenească.

De partea primăverii sau împotriva ei? Fir subțire, alb vristat cu verde, întrebarea străbate marile de-a lungul. Trece prin noianul de buletine meteorologice; își face loc printre muntii de telegrame ale agențiilor de presă; se insinuează între cel patru pereți tapetați ai cancelariei unde se desfășoară o convorbire diplomatică; cere-tează și cu sine fiecare coloață de oameni în marș unde deva pe suprafața planetei. Pe un plan direct, perceptibil, de partea primăverii sau împotriva ei se arată a fi elementele naturii aflate, în martie, într-un echilibru tot atât de precar ca încercările italiene de formare a guvernelor de centru stînga. Numai cine n-a trecut printr-un parc ca să vadă, sub o împănare boare caldă, colorarea sfioasă ca un abur a primelor crengi de salcie, interzisa la scurt timp de înăsprirea ulterioară, vremelnică, a condițiilor atmosferice, numai acela rămîne insensibil la dramatismul procesului de reanimare vegetală. Dar aici, în ciuda tuturor capcanelor, desfășurarea etapelor apare mai clar avînd ca temei ireversibilitatea fundamentală a succesiunii anotimpurilor — decît în viața socială, unde proiectia simbolică a primăverii întinsele adversități eînd subterane, cînd fătîșe, o dată brutate, altă dată perfide, acționînd cu violență stridentă uneori, cu victorie diabolică în alte împrejurări. Cronica do față presupune o prea desăvîrșită încredere în discernămintul cititorilor pentru a oferi răspuns gata elaborat la toate semnele, mari sau mărunte, cite se înscriu pe răboiul unei lumi. Sigur este că în cele din urmă, și nu fără un imens efort, dirijată lucid din partea societății, primăvara își impune drepturile și în sfera omenească.

De partea primăverii sau împotriva ei? Fir subțire, alb vristat cu verde, întrebarea străbate marile de-a lungul. Trece prin noianul de buletine meteorologice; își face loc printre muntii de telegrame ale agențiilor de presă; se insinuează între cel patru pereți tapetați ai cancelariei unde se desfășoară o convorbire diplomatică; cere-tează și cu sine fiecare coloață de oameni în marș unde deva pe suprafața planetei. Pe un plan direct, perceptibil, de partea primăverii sau împotriva ei se arată a fi elementele naturii aflate, în martie, într-un echilibru tot atât de precar ca încercările italiene de formare a guvernelor de centru stînga. Numai cine n-a trecut printr-un parc ca să vadă, sub o împănare boare caldă, colorarea sfioasă ca un abur a primelor crengi de salcie, interzisa la scurt timp de înăsprirea ulterioară, vremelnică, a condițiilor atmosferice, numai acela rămîne insensibil la dramatismul procesului de reanimare vegetală. Dar aici, în ciuda tuturor capcanelor, desfășurarea etapelor apare mai clar avînd ca temei ireversibilitatea fundamentală a succesiunii anotimpurilor — decît în viața socială, unde proiectia simbolică a primăverii întinsele adversități eînd subterane, cînd fătîșe, o dată brutate, altă dată perfide, acționînd cu violență stridentă uneori, cu victorie diabolică în alte împrejurări. Cronica do față presupune o prea desăvîrșită încredere în discernămintul cititorilor pentru a oferi răspuns gata elaborat la toate semnele, mari sau mărunte, cite se înscriu pe răboiul unei lumi. Sigur este că în cele din urmă, și nu fără un imens efort, dirijată lucid din partea societății, primăvara își impune drepturile și în sfera omenească.

pele din zonele excedentare către aneale în deficit, diguri vestind sfîrșitul inundațiilor pustioare și apariția a milioane de tone produse agricole spor anual, stoparea hotărîră a poluării apelor și, în schimb, deschiderea porților spre un timp cînd căile navigabile interne ne vor asigura cel mai ieftin și mai lesnicu transport — iată, într-o succintă, incompletă enumerare, capitolul ale acestor extraordinare încordări de forță în vederea primăverii de durată a națiunii socialiste. Aci vom fi cu toți angajați, trup și suflet. Și e firesc să fie așa, pentru că se împletește strîns ideologia și afectul, interesul economic și vibrația sensibilă a fiecărui dintre noi.

ASTĂZI, CÎND NE DESPĂRTÎM DE MARTIE

Ștefan Iureș

le strălucite răsărit în Tractorul de aur, trofeul Olimpiadei anuale a tinerilor mecanicizatori, desfășurată cu aplomb și distigă în acest an de un moldovean, priceput să știe, de la prima ochire tot ce se pretrece în mărunțiile pegasului mecanic cu 60 c.p. Aurul cheamă aur, pămîntului îi răspund cîntecele, tractorul fabricat la Brasov, se ia la întrecere loială cu cerbul sălășliuț tot la Brasov la fiecare început de martie. A treia ediție a Cerbului de aur a fost un succes net, certificat organizatoric și moral, spre desăvîrșirea unui public de mule milioane care a primit acasă în intimitatea căminelor sunetului curat, înalt, uneori de o noblețe nevero-

similă, urcînd din pieptul acelor ambasadori speciali ai speranței năuții, de circumstanță, cîntăreți de mîncă ușoară. Pe urmă a venit festivalul „Primăvara studențească”, scenele au fost invadate de viitori ingineri, profesori, medici, cercetători, decorați în postura de tineri pur și simplu, deloc amatori de vedetism, oferindu-ne însă, cu o dărnice de nabab, defilarea montajelor literare, spectacolelor muzicocoregrafice, ansamblurilor folclorice etc. Cornul abundenței în materie de talente tinere! Din acel sector îndrăgît al sportului care este handbalul, ne-a fost dat să primim, pentru a-3-a oară într-un deceniu, titlul suprem de campioni al lumii. Soarele, prefăcut într-o mină, friga miinile „tunarilor”

sonore vocabule latino-americane la care putem trimite scrisori băgărilor noastre din brigada „23 August” plecați să lucreze în Cuba ca o expresie a spiritului internaționalist cu care tineretul român urmărește acumularea celor 10 milioane tone de zahăr din marea recoltă autohtonă, la „Venceremos”! Ulianovsk, U.R.S.S., a adresa altei brigăzi românești care cîntăse memoria lui Lenin participînd la construcția unui complex memorial în orașul de țară, în onoarea prietelui românesc, Elena Meșioroanu, a devenit „Miss Primăvara — Europa 1970”.

multe bombe germane decît asupra Germaniei hitleriste; asta ca să nu mai vorbim de războiul din Vietnam. Primăvara, jertfele inutile de vieți tinere dor parca mai mult ca oricînd.

La Osaka, pămîntul insulei japoneze Honshu a primit în adîncul său, într-un contact betonat, o bisă de oțel, emblemă a expoziției universale și două mii de expozate diverse, ce nu vor fi dezgropate de acolo mai înainte de anul 6970, spre a fi cercetate de oamii civilizației din milenii VII. Gest emoționant și simbolic. Dar noi, aici, pe versanții Carpaților, credem că unul dintre primele mesaje transmise tineretului de peste 5000 de ani ar trebui să fie documentele restabilirii păcii pe întreaga planetă stăpînită de om, în spiritul respectării dreptului fiecărui popor de a trăi liber și să-și decidă singur destinul. Sintem departe de a fi singurii care slujim fierbinte acestui crez; dar unii ajung la el abia după încercări amare. La Sacramento, de cealaltă parte a Pacificului a avut loc o altă ceremonie emoționantă și simbolică: participanții la o mare demonstrație anti-războinică au învelit un sicriu în drapelul american, au depus sicriul pe treptele clădirii Centrului administrativ al statului California și, defilînd prin fața onoarei astfel răposate, și-au auzit medaliile lor de veterani în ultimele războaie purtate de Statele Unite.

Dacă ne aruncăm privirile peste 5000 de ani în vîltor, e bine să ne amintim de filcurile ce vin, tot de milenii, dintr-o parte și dintr-o altă. Olimpiulul istorisesc întrecerea dintre Marie, zeul războiului și Athena, zeța inteligenței. În fața adunării generale a nemuritorilor, Marie, despicînd spectaculos pămîntul, a ivit din adîncuri un armăsar încomat, focos, tropînd nerăbător, nechezînd sălbatic, gata de bălăie năpraznică. Replica zeitei a fost mută: îngroparea unui simbur negru din care a răsărit repede un modest pom fructifer: măsline. Chemat să judece asupra utilității celor două daruri, ambele destinate omenirii, Consiliul olimpienilor a atribuit victoria măslinei. Or, ceea ce am citit cu toții în ziarule